regia prospiciens in plebem ἀκτάζουσαν exclamavit: ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μὴ ἐμὲ τούτων ἕνα γενέσθαι. vid. Casaub. ad Athen. p. 846.

Ὅσιος — Θεῖος. Θυσία — Οὐσία. PLUTARCHUS EMENDATUS.

Quam saepe ὅσιος et θεῖος, ὁσιότης et θειότης a scribis fuerint permutata in Variis Lectionibus demonstravi. Novum exemplum Valckenaerius in Adversariis Mss., ubi multa collegit de permutationibus litterarum in Codicibus, attulit ex Epistola XVI. Philostrati Tom. I. p. 390. Olear. in verbis: εἰ μέλλοιεν εἶναι θεῖοί τε καὶ δίκαιοι, verissime corrigens ὅσιοί τε καὶ δίκαιοι. Ipse nuper idem mendum deprehendi in Plutarchi libro ὅτι οὐδὲ ζῆν ἔϛιν ἡδέως κατ' Ἐπίκουρον pag. 1102. D. ubi narrat ὅτι οἱ Ἐπικούρειοι θυσίαις καὶ τελεταῖς ὁμιλοῦσι δεδιότες μὴ φανεροὶ γένωνται τοὺς πολλοὺς παραλογιζόμενοι καὶ φενακίζοντες, ἐφ' οὓς καὶ τὰ περὶ θεῶν καὶ θειότητος αὐτοῖς βιβλία συντέτακται

Ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιὲς ἀλλὰ πᾶν πέριξ

ἐπαμπεχομένοις καὶ ἀποκρυπτομένοις διὰ φόβον ἃς ἔχουσι δόξας. Facile vincam περὶ θεῶν καὶ ὁσιότητος a Plutarcho scriptum esse, res enim ipsa satis pro se loquitur, sed accedit novum indicium haud contemnendum ex Diogene Laërtio X. 28. qui Epicuri scripta nobiliora enumerans hos ipsos libros περὶ Θεῶν καὶ περὶ Ὁσιότητος commemoravit. Cf. Cicer. de Nat. Deor. I. 41 et 44.

In eodem libro Plutarchi pag. 1099, C. vetus vitium certa medicina Valckenaerius in iisdem Adversariis sustulit. Editur: τί γὰρ ἂν λέγοι τις Ἐπαμεινώνδαν οὐκ ἐθελήσαντα δειπνεῖν ὡς ἑώρα πολυτελέϛερον τῆς οὐσίας τὸ δεῖπνον ἀλλ' εἰπόντα πρὸς τὸν φίλον· Ἐγώ σε ᾤμην θύειν οὐχ ὑβρίζειν. Quis non lubenter Valckenaerii emendationem recipiet ὡς ἑώρα πολυτελέϛερον τῆς θυσίας τὸ δεῖπνον?

In eodem libro pag. 1095 E. prava verborum divisio mendi speciem praebet inanem in verbis: εἰ δὲ Πτολεμαῖος ὁ πρῶτος συναγαγὼν τὸ Μουσεῖον τούτοις ἐνέτυχε τοῖς καλοῖς καὶ βασιλικοῖς παραγγέλμασιν ἆρ' οὐκ ἂν εἶπε τοῖς Σαμίοις·

ὦ Μοῦσα, τίς ὁ φθόνος;

tu verba sic constitue: ἆρ' οὐκ ἂν εἶπε·

Τοῖς Σαμίοις, ὦ Μοῦσα, τίς ὁ φθόνος;

C. G. C.